

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Ek/1288/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121308161
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Šablová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6121308161.5

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: AUTOSERVIS KSM, s.r.o., so sídlom Slavkovská 25, 060 01 Kežmarok, IČO: 45340285, práv. zast.: AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., so sídlom Kmeťova 26, 040 01 Košice-Staré Mesto, IČO: 47237406, proti povinnému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 31595545, práv. zast.: JUDr. Felix Neupauer, advokát, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, o vymoženie 1.185,06 Eur s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora JUDr. Rastislava Horského, so sídlom exekútorského úradu Jakubovo námestie 15, 811 09 Bratislava, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5Ek/1288/2021 zo dňa 23.08.2022, takto

rozhodol:

I. Výrok I. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5Ek/1288//2021 zo dňa 23.08.2022 sa z r u š u j e .

II. Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5Ek/1288/2021 zo dňa 23.08.2022 vo výroku II. sa m e n í tak, že povinnému sa nárok voči oprávnenému na náhradu trov exekučného konania n e p r i z n á v a .

III. Oprávnenému sa nárok na náhradu trov konania v súvislosti s podanou sťažnosťou oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5Ek/1288/2021 zo dňa 23.08.2022 n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 26.04.2021 domáhal od povinného vymoženiu 1.185,06 Eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 8Cb/51/2019 zo dňa 24.06.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3Cob/79/2020 zo dňa 02.02.2021. Na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súd dňa 17.05.2021 poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rastislava Horského, so sídlom exekútorského úradu Jakubovo námestie 15, 811 09 Bratislava.

2. Uznesením sp. zn. 5Ek/1288/2021 zo dňa 31.08.2021 súd (v osobe vyššie súdneho úradníka) I. výrokom návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. II. výrokom súd povinnému náhradu trov nepriznal a III. výrokom priznal oprávnenému nárok na náhradu výdavkov na zastupovanie advokátom v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 49,90 eur, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu.

3. Na základe podanej sťažnosti povinného súd (v osobe zákonného sudcu) uznesením sp. zn. 5Ek/1288/2021 zo dňa 28.04.2022 I. výrokom zmenil uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5Ek/1288/2021 zo dňa 31.08.2021 vo výroku I tak, že exekúciu v časti týkajúcej sa istiny vo výške 1.185,06 eur a úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.185,06 eur od 04.10.2018 do zaplatenia

podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku zastavil a II. výrokom zrušil uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5Ek/1288/2021 zo dňa 31.08.2021 vo výrokoch II a III. a vrátil vec vyššiemu súdnemu úradníkovi na ďalšie konanie.

4. Uznesením sp. zn. 5Ek/1288/2021 zo dňa 23.08.2022 súd (v osobe vyššieho súdneho úradníka) I. výrokom oprávnenému náhradu trov nepriznal a II. výrokom povinnému priznal náhradu trov vo výške 99,78 eur, ktoré zaviazal zaplatiť oprávneného v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Predmetné uznesenie vyšší súdny úradník odôvodnil tým, že o trovách účastníkov súd rozhodol podľa zásady procesného úspechu zakotvenej v ust. § 255 ods. 1 CSP a to tak, že priznal ich náhradu povinnému v rozsahu 100% t.j. v sume 99,78,-eur za dva polovičné úkony právnej služby vrátane režijného paušálu a DPH, nakoľko mal v konaní o jeho návrhu na čiastočné zastavenie exekúcie plný úspech. Na ich náhradu zaviazal oprávneného ako procesne neúspešného účastníka. O trovách súdneho exekútora súd nerozhodoval, nakoľko došlo len k čiastočnému zastaveniu exekúcie.

5. Proti uvedenému uzneseniu podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že dňa 15.06.2021 bol oprávnenému doručený návrh povinného na zastavenie časti exekúcie z dôvodu, že platobným príkazom na úhradu zo dňa 30.04.2021 realizoval povinný na účet oprávneného úhradu vo výške 1.377,06 eur ktorej súčasťou bolo zaplatenie pohľadávky vo výške 1.185,06 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.185,06 eur od 04.10.2018 do zaplatenia v zmysle exekučného titulu. V nadväznosti na uvedené podal oprávnený dňa 17.06.2021 vyjadrenie k predmetnému návrhu, v ktorom uviedol, že predmetný návrh na vykonanie exekúcie bol zo strany oprávneného podaný dňa 26.04.2021 a k prijatiu platby na účet právneho zástupcu oprávneného vo výške 1.337,06 eur došlo dňa 03.05.2021, čo preukázali dôkazom detail platby. Oprávnený sa podaným návrhom na začatie exekúcie domáhal vymoženia pohľadávky vo výške 1.185,06 eur s príslušenstvom vzniknutú z exekučného titulu, rozsudku Okresného súdu Kežmarok zo dňa 24.06.2020, sp. zn. 8Cb/51/2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 02.02.2021 sp. zn. 3Cob/79/2020, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 16.03.2021. Oprávnený teda dňa 26.04.2021 podal návrh na vykonanie exekúcie, keďže ani po vyše mesiaci povinný nespĺnil svoju povinnosť vyplývajúcu mu z exekučného titulu. Oprávnenému tak dňa 26.04.2021 vznikli z dôvodu, ktoré zapríčinil práve povinný svojou pasivitou a nesplnením si povinnosti uhradiť vzniknutú pohľadávku oprávnenému, trovy exekučného konania vo vyčíslenej výške uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie. Ako vyplýva zo spisového materiálu, ale aj zo samotného návrhu povinného na čiastočné zastavenie exekúcie, k povereniu súdneho exekútora došlo dňa 17.05.2021. Z vyššie uvedeného je tak zrejmé, že vzhľadom na skutočnosť, že k podaniu návrhu na začatie exekúcie došlo dňa 26.04.2021 a k úhrade istiny spolu s úrokmi z omeškania na účet právneho zástupcu oprávneného došlo až dňa 03.05.2021, bol predmetný návrh podaný oprávnene. V súvislosti s ust. § 199c ods. 1 Exekučného poriadku poukazuje oprávnený aj na komentár k Exekučnému poriadku „Základným pravidlom pre platenie trov súdneho exekútora je ich platenie povinným. Povinný teda pri opodstatnenej a aspoň čiastočne úspešnej exekúcii zaplatí okrem vymáhaného nároku oprávneného (spravidla judikovaná pohľadávka, jej príslušenstvo a trovy oprávneného v exekučnom konaní) aj zákonné nároky súdneho exekútora. Toto pravidlo vychádza zo skutočnosti, že správanie povinného (nesplnenie povinnosti, ktorá pre neho vyplýva z exekučného titulu) bolo spravodlivou príčinou podania návrhu na vykonanie exekúcie“. Keďže koncepcia núteného vymáhania práva v Slovenskej republike je postavená na jej realizovaní súdnym exekútorom, organizačne a ekonomicky odčleneným od štátu, povinný spolu s povinnosťou vyplývajúcou z exekučného titulu a návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie znáša aj trovy exekútora. Skutočnosť, že k úhrade istiny a príslušenstva došlo až po podaní návrhu na začatie exekúcie, je potrebné tento návrh považovať za dôvodný. V danom prípade je potrebné uviesť, že s podaním predmetného návrhu vznikli oprávnenému aj ďalšie náklady, t.j. trovy oprávneného pozostávajúce z trov právneho zastúpenia a uhradeného súdneho poplatku. K úhrade trov oprávneného pozostávajúcich z prevzatia a prípravy zastúpenia a z podania návrhu na začatie exekúcie ako aj k úhrade súdneho poplatku, ktorý vynaložil v súvislosti s týmto konaním oprávnený došlo zo strany povinného až dňa 07.06.2021 na účet povereného exekútora, a to až po samotnom začatí exekúcie. „ ak sa exekúcia končí inak ako uspokojením oprávneného (t.j. ak sa skončí zastavením na základe uznesenia exekučného súdu podľa § 61k a 61l z dôvodu, ktorý možno pričítať oprávnenému, alebo na základe upovedomenia exekútora o zastavení exekúcie podľa § 61n), platenie trov exekútora bude povinnosťou oprávneného.“ V predmetnom prípade sa však nejednalo ani o jeden z týchto dôvodov zastavenia exekúcie predovšetkým nie o dôvod, ktorý by mohlo pričítať oprávnenému. Zároveň oprávnený poukázal na ust. § 200 Exekučného poriadku a následne na ust. § 255 ods. 1 Civilného

sporového poriadku, ktoré bolo citované v napadnutom rozhodnutí, v ktorom je uvedené, že súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu, preto má oprávnený za to že má nárok na náhradu trov exekučného konania. Predmetný návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dôvodne. K úhrade istiny a príslušenstva zo strany povinného došlo až po podaní návrhu na začatie exekúcie, teda bola podaná dôvodne. V dôsledku čoho je povinný povinný uhradiť oprávnenému aj s tým spojené účelne vynaložené náklady. Úspešnou stranou v tomto konaní bol práve oprávnený a nie ako sa mysle domnieva konajúci súd povinný. V tomto smere oprávnený poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 54Ek/172/2022 zo dňa 27.04.2022, ktorý vo svojom rozhodnutí uviedol: „Návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dôvodne, keďže k vyššie uvedenej úhrade došlo v čase po podaní návrhu na vykonanie exekúcie a oprávnenému vznikli v súvislosti s jeho podaním účelne vynaložené náklady, a to za zaplatený súdny poplatok vo výške 16,50 eur a za trovy právneho zastúpenia vo výške 47,84 eur, t.j. v celkovej výške 64,34 eur, povinný má povinnosť uhradiť aj tento nárok oprávneného. Zároveň vzhľadom na dôvodnosť začatia exekúcie patrí aj súdnemu exekútorovi nárok na náhradu jeho trov, ktoré má povinnosť uhradiť povinný. Súd má tak za to, že po vykonaní úhrady trov exekučného konania oprávneného a súdneho exekútora, bude to dôvodom na vydanie upovedomenia o ukončení exekúcie podľa § 61 o ods. 1 Exekučného poriadku súdnym exekútorom, ktorého doručením súdu bude exekučné konanie skončené.“ Na základe uvedeného má oprávnený za to, že oprávnenému patrí náhrada trov exekučného konania v zmysle podaného návrhu na začatie exekúcie ako aj náhrada za vyjadrenie k návrhu povinného na zastavenie časti exekúcie t.j. vo výške 49,89 eur. So zreteľom na uvedené sa oprávnený domáha, aby súd menil výroky I a II uznesenia vyššieho súdneho úradníka Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 23.08.2022 sp. zn. 5Ek/1288/2021 tak, súd oprávnenému priznáva nárok na náhradu trov exekučného konania.

6. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. Podľa § 245 CSP v sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

10. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

11. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

12. Podľa § 250 ods. 2 CSP ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

13. Podľa ust § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

14. Podľa ust. § 199d ods. 2 exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

15. Podľa ust. § 257 Civilného sporového poriadku, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

16. S poukazom na vyššie uvedené a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal sťažnosťou napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez

nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného je čiastočne dôvodná a že napadnuté uznesenie treba v časti priznania trov povinnému zmeniť a v časti rozhodnutia o nepriznaní trov oprávnenému zrušiť.

17. Súd (v osobe zákonného sudcu) v uznesení sp. zn. 5Ek/1288/221 zo dňa 28.04.2022, ktorým exekúciu v časti týkajúcej sa istiny vo výške 1.185,06 eur a úroku omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.185,06 eur od 04.10.2018 do zaplatenia zastavil, uložil vyššiemu súdnemu úradníkovi opätovne rozhodnúť o trovách v súvislosti s návrhom povinného na čiastočné zastavenie exekúcie s tým, že vyšší súdny úradník sa mal v rozhodnutí o náhrade trov konania vysporiadať s okolnosťami dôvodov zastavenia exekúcie, ktoré možno oprávnenému pričítať a to aj aplikáciou ust. § 61d ods. 2 Exekučného poriadku (správne má byť uvedené 61f ods. 2 Exekučného poriadku).

18. Vyšší súdny úradník viazaný rozhodnutím zákonného sudcu uznesením sp. zn. 5Ek/1288/2021 zo dňa 23.08.2022 následne oprávnenému náhradu trov nepriznal a povinnému priznal náhradu trov vo výške 99,78 eur, ktoré zaviazal zaplatiť oprávneného, a to s poukazom na ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku v nadväznosti na ust. § 199d ods. 1 a 2 Exekučného poriadku.

19. Obrana oprávneného v sťažnosti proti uzneseniu tunajšieho súdu zo dňa 23.08.2022 spočíva v okolnosti, že exekučné konanie začalo dôvodne, nakoľko oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie dňa 26.04.2021, pričom k úhrade dlžnej sumy zo stany povinného došlo dňa 03.05.2021. V tomto smere súd udáva, že hoci bol ohľadom návrhu na zastavenie exekúcie v časti vymáhanej istiny a úrokov z omeškania povinný úspešným účastníkom (nakoľko v tejto časti súd exekúciu zastavil), toto plnenie nemôže spochybňovať nárok oprávneného na výkon exekúcie datovaný už odo dňa podania samotného návrhu na vykonanie exekúcie a taktiež nemôže spochybňovať nárok oprávneného na náhradu trov exekučného konania spočívajúce najmä v súdnom poplatku a trov právneho zastúpenia za návrh na vykonanie exekúcie (ktoré trovy povinný uznal, nakoľko ich po začatí exekúcie dňa 07.06.2021 oprávnenému aj uhradil). K plneniu zo strany povinného došlo až po začatí exekučného konania, a teda v čase, keď sa oprávnený domáhal núteného výkonu rozhodnutia judikovanej pohľadávky, bol jeho návrh oprávnený.

20. Súd teda v súlade s ust. 199d ods. 2 Exekučného poriadku, v nadväznosti na ust. § 257 Civilného sporového poriadku vzhľadom na dôvody hodné osobitného zreteľa na strane oprávneného v tom, že jeho návrh na začatie konania bol podaný dôvodne, a teda čiastočné zastavenie exekúcie nemožno pričítať oprávnenému. Na druhej strane ani povinný nemôže byť zaviazaný na náhradu trov exekúcie oprávneného, v súvislosti s podaným návrhom povinného na zastavenie exekúcie, keďže mu bolo vyhovené a bol teda úspešný. So zreteľom na uvedené skutočnosti súd zmenil II. výrok uznesenia Okresného súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5Ek/1288/2021 zo dňa 23.08.2022 a povinnému náhradu trov v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie nepriznal. I. výrok uznesenia súd zrušil ako nadbytočný, nakoľko úspešnému účastníkovi náhradu trov konania voči oprávnenému z dôvodov hodných osobitného zreteľa nepriznal a teda neúspešný účastník logicky nemá nárok na náhradu trov konania.

21. Na záver súd udáva, že novela Exekučného poriadku uskutočnená zákonom č. 2/2017 Z.z. zaviedla okrem iného notifikačnú povinnosť oprávneného vo vzťahu k súdnemu exekútorovi. „V zmysle ust. 61f ods. 2 Exekučného poriadku, ak ide o plnenia, ktoré boli uskutočnené ohľadom vymáhaného nároku pred doručením upovedomenia o začatí exekúcie povinnému, oprávnený o nich musí bezodkladne informovať exekútora.“ Nesplnenie uvedenej povinnosti totiž môže založiť zodpovednosť za škodu, ktorá bude spôsobená následnou nadbytočnou činnosťou exekútora. Nakoľko platobným miestom po začatí exekúcie je „exekútor“ v súlade s ust. § 61f ods. 1 Exekučného poriadku, je povinnosťou oprávneného akékoľvek plnenie, ktoré príjme od povinného, oznámiť súdnemu exekútorovi. Uvedená povinnosť oprávneného sa bezprostredne dotýka uplatňovaných trov súdneho exekútora v rozsahu vymáhaného nároku, kedy nesplnenie si oznamovacej povinnosti môže mať dopad na výšku trov.

21. Oprávnený bol v sťažnostnom konaní úspešný len čiastočne, pretože jeho sťažnosť je čiastočne dôvodná, pokiaľ ide o argument, že ho nemožno zaviazat' na náhradu trov exekúcie v súvislosti

s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Nie je však dôvodná, pokiaľ od povinného požadoval náhradu týchto trov, z dôvodov uvedených vyššie. Preto sťažnostný súd v zmysle ust. § 200 Exekučného poriadku v spojení s ust. § 255 ods. 2 CSP rozhodol tak, že oprávnenému nárok na náhradu sťažnostného konania nepriznáva. Povinnému trovy v sťažnostnom konaní nevznikli, preto súd o nich nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (